

184. Brandbjerg Højskole

Brandbjerg kendes fra 1475, som Brantsbergh. En landsby kaldet Lille Brandbjerg blev ca. 1697 nedlagt og indlemmet i hovedgårdsjorden. Hovedgården er beliggende på et plateau nord for Hørup Bæk, der løber i bunden af en stejlsidet tunneldal. En beliggenhed, som understøttes af navnet "Brant", der betyder stejl.

Jysk Landhypotekforening overtog Brandbjerg i 1929 og solgte den videre i 1932 til Peter Jorgensen, som atter i 1936 solgte det meste af hovedgårdsjorden til jordlovsudvalget (se nr. 183). Hovedparcellen med hovedbygningen købtes af en sammenslutning af håndværkere i 1948, og der oprettedes en håndværkerhøjskole. Senere er Brandbjerg overgået til almindelig højskole.

Den nuværende hovedbygning, der ligger på det gamle fredede voldsted, går sandsynligvis tilbage til det i 1766 opførte trefløjede bindingsværksanlæg men er meget ombygget. En lav langstrakt hovedfløj,

oprindelig i bindingsværk, men omsat i grundmur med cementpuds. I 1902 fik den en kort, bred tværføj på samme tid, da alle otte gavle fik kamtakker. Ved indkørslen op til hovedbygningen, hvor den gamle avlsgård har ligget, er der i 1970 opført et firfløjet bygningsanlæg til højskolen, tegnet af Friis og Moltke i en funktionalistisk/brutalistisk stil.

Sårbarhed Højskolemiljøet er sårbart over for ændringer af arkitektur og omgivelser.

Sal og værelsesfløj fra 1970

Indkørsel med den oprindelige hovedbygning midt i billedet og nyere højskolebygninger til venstre